

Svar (1/9 98)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Efter retsplejelovens § 68 skal der for hver nævningekreds for et tidsrum af 4 år regnet fra en 1. januar vælges et antal personer, der må anses egnede til at virke som nævninger eller domsmænd. Listerne over disse personer benævnes grundlister.

Efter retsplejelovens § 69 er det en betingelse for at blive udtaget til nævning eller domsmand, at den pågældende ikke fylder 70 år inden udløbet af det tidsrum, for hvilket grundlisten gælder.

Bestemmelsen i § 69 indebærer, at det ikke er nødvendigt i løbet af perioden at supplere grundlisterne, når personer på listerne fylder 70 år. Antallet af personer på listerne skal efter retsplejelovens § 78 fastsættes, således at en nævning eller domsmand må ventes at komme til at virke 4 gange årligt.

Samtidig indebærer bestemmelsen, at det ikke er nødvendigt løbende at føre kontrol med, om personer på listerne er fyldt 70 år.

Tidligere blev domsmænd og nævninger udtaget for ét år ad gangen. Dette blev ændret i 1962 med henblik på at lette og billiggøre administrationen af reglerne.

Justitsministeriet har ikke aktuelle overvejelser om at foreslå ændringer af retsplejelovens regler om udtagelse af domsmænd og nævninger.

Spm. nr. S 1133

Til statsministeren (18/8 98) af:

Ellen Kristensen (V):

»Vil statsministeren redegøre for, hvad regeringen kan gøre for at kompensere for den svie og smerte, som eksperimentet med grønlandske børns ophold hos danske familier fra 1951 har påført disse mennesker før, under og efter opholdet i Danmark?«

Begrundelse

Begrundelsen for dette spørgsmål er, at spørgeren er af den mening, regeringen bør komme med en compensation/erstatning for de lidel-

ser, svie og smerte disse forsøgspersoner og deres familier har været udsat for i forbindelse med eksperimentet.

Svar (2/9 98)**Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):**

Grønlands og Danmarks historiske fællesskab har gennemgået mange forandringer gennem tiderne. Når historien skrives, er der meget at tage ved lære af. Det gælder både beslutninger og perioder, der har formet sig godt – og perioder, hvor udviklingen har formet sig modsat dét, alle ønskede for det grønlandske samfund.

Det ser vi et eksempel på i bogen »I den bedste mening«, der har været omtalt i de danske og grønlandske medier. I bogen fortælles historien om grønlandske børns ophold hos danske familier i 1951, og hvordan livet senere formede sig for disse børn.

Det blev ikke en lykkelig periode for de berørte børn, men det var – efter hvad vi kan se – »i den bedste mening« og et eksempel på de gode viljer, der for 47 år siden førte til børnenes ophold i Danmark og indlæring af dansk, som både danske og grønlandske myndigheder var enige om dengang.

Der er nu skrevet en nødvendig bog om denne helt særlige periode i Grønlands og Danmarks fælles historie. En af de efterladte til de grønlandske børn har i Grønlandsposten (Atuagadliutit) valgt at udtrykke det således:

»Bogen sætter et værdigt punktum for en uværdig historie«.

For den danske regering er det også et historisk og afsluttet kapitel. Regeringen har derfor ikke grundlag for at foretage sig yderligere i dette spørgsmål – også i respekt for de mennesker og deres efterladte, som historien omfatter.

Derimod agter regeringen at fortsætte og forstærke det gode ligeværdige samarbejde med de grønlandske politiske myndigheder til gavn for hele det grønlandske folks fremtid.

Heldigvis kan vi i dag glæde os over, at den hjemmestyreordning, som blev gennemført i 1979, bragte os et nyt og anderledes fællesskab tilpasset vor tid. Vi har vist, at vi formår at samarbejde om alle spørgsmål i en gensidig respekt for hinanden. Det er et sådant samarbejde, vi skal bygge vor fælles fremtid på.